

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

დაბახანა

დაბახანა, დაბახანა, ტყავის დასამუშავებელი სახელოსნო, სადაც ამუშავებდნენ საქონლის ტყავს (ნმენდდნენ, თრიმლაკდნენ, ბალანს აცლიდნენ, აშრობდნენ, არბილებდნენ, პოხავდნენ, ღებავდნენ და სხვ.).

ტყავის გამომყვან მოხელეს დაბალი ერქვა. ტყავის გამოსაყვანად დ-ებში იხმარებოდა სხვადასხვა მასალა: ნაცარი, კირი, შაბი, მარილი, ფქვილი, ქატო, წაქა, მუხის ქერქი (ბოლო წლებში – ნატრიუმი და სხვ.), ხელსაწყო-იარაღთაგან – დემური (რკინის მოხრილი დანა), ვარაჩო (ტყავის გასაჭიმი ხის ნაჭერი), მაჯაგანი (ტყავის მოსაქნელი რკინა), კირის აბაზანა, თაღარი, საბელი იასარორმო და სხვ. დ-ებს აწყობდნენ ქალაქის გარეუბნებში, მდინარის ნაპირას, ორსართულიან შენობაში. პირველ სართულზე სახელოსნო იყო, მეორეზე – საწყობი. დ-ში გამოყვანილი ტყავეული ბარდებოდა ტყავის სახელოსნოებსა და გამსაღებელ პუნქტებს (დუქნებს).

დ-ები იყო თბილისსა და საქართვე. სხვა ქალაქებში.

ლიტ.: ნ ა ნ ო ბ ა შ ვ ი ლ ი ი., ტყავის დამუშავების ხალხური წესები საქართველოში, თბ., 1973.

ნ. რეხვიაშვილი
